

Spørgsmålet om muligheden for at fastholde piloterne til en længere tjeneste i flyvevåbnet, end det nu er tilfældet, blev i 1971 behandlet af en arbejdsgruppe. Denne fandt det imidlertid ikke tilrådeligt yderligere at forlænge den tjenestepigt på 8 år — indtil 1968 6 år — som piloterne påtager sig i forbindelse med uddannelsen, idet man frygtede, at en sådan forlængelse kunne medføre svigtende tilgang af flyverelever. Man har derfor været henvist til at overveje mulighederne for på frivillig basis at motivere piloterne til at fortsætte i flyvevåbnet efter udløbet af tjenestepigten.

Forsvaret har imidlertid hverken i lønningsmæssig henseende eller med hensyn til piloternes flyvealder mulighed for at konkurrere med de civile selskaber.

I sidstnævnte henseende kan oplyses, at piloter i civile selskaber har mulighed for at forblive til flyvende tjeneste til det 55.-60. år, medens flyvevåbnets piloter på grund af de ekstraordinære fysiske krav, der stilles ved tjeneste i kampskadruiller, normalt må ophøre med at flyve i 40-45 års alderen. De pågældende må herefter overføres til anden tjeneste i flyvevåbnet, hvilket indebærer en reel indtægtsnedgang som følge af flyvetillæggets bortfald. Hertil kommer, at kun en del af de øvrige piloter — bortset fra de tjenestemandsansatte — vil kunne omskoles og anvendes til anden tjeneste i flyvevåbnet, mens den resterende del vil være henvist til at forlade flyvevåbnet uden mulighed for at opnå ansættelse i de civile selskaber, som normalt har en maksimumsgrænse for ansættelse af piloter på 30-35 år.

Der foreligger dog eventuelt mulighed for at fastholde en del af de ikke tjenestemandsansatte piloter gennem en kontraktansættelse til ca. det 50. år i forbindelse med etableringen af en kapitalpensionsordning for de pågældende, og der er foreløbig givet ca. 30 tilbud om en sådan ansættelse.

Det kan endvidere oplyses, at forsvarets personeludvalg for tiden overvejer et forslag om ændring af uddannelsen af de tjenestemandsansatte piloter i flyvevåbnet med henblik på at opnå forøget tilgang til officerssskolen og bedre muligheder for at fastholde de allerede uddannede piloter.

Der må dog påregnes, at der fortsat vil være behov for uddannelse af et væsentligt antal nye piloter til erstatning for den stedfindende afgang.

Spørgsmål 3.

Ad § 22.2.31.53. Anskaffelse af materiel m. v.

Der udbedes en nøje specification af kontoen.

Svar:

Ud over den i anmærkningerne til finanslovsforslaget, spalte 2771-2772, anførte specification af kontoen forefindes ingen yderligere opdeling af de pågældende udgifter.

Om kontoens anvendelse kan det oplyses, at der hertil principielt henføres udgifterne til mindre omfattende anskaffelser inden for følgende kategorier:

Ny- og erstatningsanskaffelse af militært materiel, anskaffelser i forbindelse med større modificationsarbejder m. v., der tilsigter væsentlige ændringer af materiellets ydeevne eller egenskaber i øvrigt, herunder forlænget levetid ud over det oprindeligt påregnede, anskaffelse af ammunition og reservedele m. v., der tilsigter en forøgelse af normalbeholdning eller krigsreserve.

De mere omfattende anskaffelsesprojekter henføres til anlægsbudgettet, og disse anskaffelser godkendes af finansudvalget, inden bindende aftale indgås.

Om budgetteringen på kontoen bemærkes, at den foreslåede bevilling er udtryk for en planlagt optimal udnyttelse af de til rådighed værende midler inden for de samlede økonomiske rammer, der er til rådighed for forsvaret. Anvendelsen af midlerne vil imidlertid ofte være påvirket af faktorer, som ikke lader sig vurdere i planlægningsfasen. Eksempelvis kan nævnes efterfølgende budgetreduktioner, blo-